

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

ชมพระมุงอรรถมุงธรรมในงาน ๖๐ ปี ธปท.

เราเครื่องเริ่มร้อนเรื่อยที่นี้นะ เครื่องทองคำเรา ๑๐ ตันเป็นจุดหมาย หมุนใส่จุด
สิบตัน ๆ เวลานั้นกำลังเริ่มเร่งเครื่องแล้วให้ถึงจุดหมายที่ต้องการคือ ๑๐ ตัน เรียกว่า
ขาดไม่ได้ ๑๐ ตัน ส่วนที่จะได้เพิ่มเติมมากเท่าไรก็เพิ่มวาสนาของชาติไทยเราขึ้นเรื่อย
ๆ นะ เราก็เคยกระซิบพูดกับบรรดาลูกศิษย์ แต่อันนี้เราไม่พูด เพราะน้ำหนักที่ว่า ๑๐
ตันนี้มีน้ำหนักมากกว่า ทองคำที่อยู่ในคลังหลวงมันขาดเป็นคี่ ไม่ใช่คู่ นะ เช่นสมมุติว่า
๙ ตันอย่างนี้ มันไม่ใช่ ๑๐ ตัน หรือว่า ๑๙ ตัน มันไม่ใช่ ๒๐ ตัน มันขาด ๆ อยู่ในนั้น
ที่นี้เวลาเราได้ไป ๑๐ ตันนี้ สมมุติว่ามันมีอยู่แล้ว ๙ ตันอย่างนี้นะ มันก็เป็น ๑๙ ตันอยู่
นั้นแหละ มันไม่เข้า ๒๐ อันนี้ช่าง เราไม่เอา

ฟังมาพูดวันนี้แหละ เพราะเราได้ตั้ง ๑๐ ตันไว้แล้ว อันนั้นเป็นส่วนเกินส่วน
เหลือ ได้เท่าไรก็เข้าเหมือนกัน ถ้ามันเต็มหัวสิบเลยเราก็ไม่ว่าอะไรแหละ แต่ไม่เต็ม
มันเป็นเลขคี่ ไม่ใช่คู่ นะ เช่น ๙ นี้ครั้งเพิ่มเข้าอีก ๑๐ ตัน มันก็เป็น ๑๙ ไปเสีย อีก ๑๐
ตัน ก็เป็น ๒๙ ไปเลย แล้ว ๓๙ เรื่อย เลยไม่ ๔๐ สักที ช่างมันเถอะเอาไว้ข้างหน้า ให้ออ
ไว้ก่อน เพราะเราไปดูเองในคลังหลวง มันเป็นเลขคี่ ทั้ง ๆ ที่มีอยู่ในคลังหลวงมันเป็น
เลขคี่เสียไม่เป็นคู่ เราเอาเข้ามา ๑๐ ตันนี้ คิมันก็เหยียบหัว ๑๐ ตันไปเรื่อย ๆ เช่น
อย่าง ๙ นี้ เอา เราได้มา ๑๐ ตันนี้ มันก็เป็น ๑๙ ไปเสีย เอาอีก ๑๐ ตันมาอีกก็เป็น
๒๙ ไปเสีย มีแต่เก้า ๆ เรื่อย ๆ เอาไว้ข้างหน้า ช่างมัน สักเดี๋ยวก็นำเอาได้ ขอให้ได้ ๑๐
ตันเสียก่อน

ไปกรุงเทพมหานครนี้ทองเราเรียกว่าได้วันละ ๓ กิโลเลย เราไป ๗ วัน ตั้งแต่วันที่
๓ ถึงวันที่ ๙ เป็นเวลา ๗ วัน ได้ทองคำ ๒๑ กิโลเศษนิดหน่อยนะ เรียกว่าได้วันละ ๓
กิโล ไปคราวที่แล้วนั้นได้วันละ ๒ กิโลกว่า คราวนี้ ๓ กิโล ขึ้นเรื่อย ๆ อย่างนี้ ไปคราว
นี้ได้ ๒๑ กิโลนี้เราหมายถึงทองคำที่เขาถวายทั่ว ๆ ไปเข้ามาหาเรา ส่วนที่เป็นกองกฐิน
นั้น มาเท่าไรเราไม่นับ แยกออก ๆ เลย เราหมายเฉพาะที่เขาถวายทั่ว ๆ ไปเข้ามาหา
เราเข้านั้นเลยไม่ต้องเข้าไปหาบัญชี ส่วนกฐิน ๘๔,๐๐๐ กองนี้เข้าบัญชีเสียก่อนถึงจะ
ออก แล้วถึงจะเข้าคลังหลวง อันนี้เข้าเลย

ก็ขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วกันว่า งานวันที่ ๑๐ ธันวาคม นี้จะมีแน่นอน เราตกลงกัน
แล้วกับผู้ว่าการธนาคารชาติว่าจะให้มีเป็นสิริมงคล เป็นรากฐานแห่งธนาคารชาติของ
ชาติไทยเราซึ่งครบรอบ ๖๐ ปี วันนั้นผู้ว่าการธนาคารชาติมาหา แล้วก็ตกลงกันเรียบร้อย

ร้อยแล้วว่าจะมีงานขึ้นในวันที่ ๑๐ ธันวาคม นี่อันหนึ่ง แล้วในงานนี้มันหูดหวิดเหลือเกินที่จะเข้าถึงจุด ๕๐๐ กิโล ทีนี้จึงจะหลอมแล้วเข้าคลังหลวงในระยะเดียวกันกับวันงานนั้นนะ อันนี้ก็เป็งานยิ่งใหญ่ เราได้ทำเป็นที่ระลึกแห่งธนาคารชาติของเราแล้วยังไม่แล้วเรายังหนุนทองคำเข้าไปอีกตั้ง ๕๐๐ กิโล ขอให้ได้ ๕๐๐ กิโล เวลานี้ก็ได้พอสมควร เราคิดว่าจะได้อยู่นะ ชัยบตรงจุดนี้อีก ชัยบเป็นจุด ๆ ไปเลยนะ จนกระทั่งถึงจุดที่หมาย นี่เรายังหูดหวิดอยู่

สรุปทองคำและดอลลาร์วันที่ ๑๐ สิงหาคม ทองคำได้ ๔๒ บาท ๕๕ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๗๗๘ ดอลลาร์ ทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงแล้ว ๕,๐๕๙ กิโลครึ่ง ทองคำที่ได้หลังจากการมอบเข้าคลังหลวงแล้วเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ที่ผ่านมานี้ ได้ ๑๗๔ กิโล ๕๕ บาท ๓๐ สตางค์ รวมทองคำทั้งหมดทั้งที่เข้าคลังหลวงแล้วและยังไม่เข้า ได้ทองคำ ๕,๒๓๔ กิโล นี่ละ ๒๓๔ กิโลนี้มันจะเข้า ๕๐๐ ที่เราจะหลอมนะ อันนี้ละพอบวกกันเข้าถึง ๕๐๐ แล้วเราก็หลอม แล้วจะมอบในวันมหามงคลของเรา คือวันครบรอบธนาคารชาติวันนั้น ให้พี่น้องทั้งหลายได้เตรียมเนื้อเตรียมตัวตั้งแต่บัดนี้

ทองคำที่ได้มาจากกฐิน ๔๔,๐๐๐ เราก็ไม่รอ เราจะรอเอาแต่น้ำหนักได้เท่านี้แล้ว เหล่านี้เราจะหลอมเข้าไปด้วยกันหมดเลย เพราะยังงี้ก็ต้องเข้า อันไหนที่ควรจะเข้าในจังหวะที่เหมาะสมเราจะให้เข้า คือจังหวะนี้เป็นจังหวะที่เหมาะสมมาก เราทำบุญเป็นมหามงคลแก่ชาติไทยของเราคือธนาคารชาติ แล้วเราก็ได้ทองคำเข้าสมโภชอนุโมทนาอีก สำหรับดอลลาร์ได้เป็นแสนขึ้นไปแหละ คราวนี้ไม่กวนใคร คราวก่อนนั้นไปกวนบัญญัติช่วยชาติมา ๑๐ ล้านมาซื้อดอลลาร์ คือดอลลาร์มันขาด เราจะเอาดอลลาร์เข้า ๓ แสน มันขาดเท่าไรเราก็ไปคว้าเอาเงินในโครงการช่วยชาติมา ๑๐ ล้านมาซื้อนี้เข้าไปพอดี ๓ แสน ที่มอบทองคำคราวที่แล้วนะ ได้ดอลลาร์เข้าไป ๓ แสน

คราวนี้เราไม่กำหนดนะ ที่กำหนดจริง ๆ ก็คือว่า ขอให้ได้ทองคำ ๕๐๐ กิโล เราจะหลอมแล้วจะเข้าสมโภชพร้อมกันเลย เป็นงานยิ่งใหญ่เป็นสิริมงคลต่อชาติไทยของเราเป็นระยะ ๆ ไป นี่เราแน่ใจว่าจะได้ ถึงเดือนธันวาคมยังอีกหลายเดือนนะ สิงหาคม ไม่นับกันยา ตุลาคม พฤศจิกายน ธันวาคม ตั้งรวม ๔ เดือน ต้องได้แน่ ๆ เราคิดว่าจะได้ อันนี้จุดหนึ่งที่เราต้องการ

วันนั้นผู้ว่าการธนาคารชาติมาพูดให้ฟัง ก็ดังที่ได้เล่าให้พี่น้องทั้งหลายฟังนั่นแหละ เป็นที่พอใจ เบื้องต้นของเราหนาแน่นขึ้นเรียบร้อยแล้ว เรื่องของพันธบัตร พันธบัตรนี้ โอ๊ย โกลาหลอลหม่านในวงผู้ใหญ่เหมือนกันนะที่จะซื้อพันธบัตรนะ คือเสี่ยงแล้วสุดท้ายก็ตัดสินใจ เอาเลย พันธบัตรออมทรัพย์ช่วยชาติของเรา แอบเอาหลวงตา บัวอมทรัพย์ช่วยชาติเข้าไปในนั้นด้วย เราก็เลยพลอยมีวาสนา มีวาสนายังไง พอ

ประกาศขายพันธบัตรเท่านั้น ๒ วันกับครึ่งวันหมดเลย ๓ แสนล้าน เขากะไว้ว่าจะขาย ประมาณสัก ๓๐ วันหมดก็ยังมี หรือไม่อย่างนั้นประมาณสัก ๔๕ วันก็อยู่ในเกณฑ์ดีอยู่ ว่างั้น พอตัดสินใจลงไป ประกาศขายเท่านั้น พรึบเดียว ๒ วันกับครึ่งวัน ๓ แสนล้าน หมดเลย

นี่ละในวงราชการตั้งแต่นายกเราลงมา งดด้วยกันทั้งนั้น ว่าเหลือเชื่อ วงราชการ ทั้งหมดไม่มีใครคัดค้านต้านทาน แม้นิดหนึ่งไม่มีเลย มีแต่ว่าเหลือเชื่อ ๆ แล้วมาถาม พอรู้ว่าเต็มจำนวนที่วางนี้แล้ว คำที่ว่าเหลือเชื่อก็หมอบเลย เป็นอันว่าลง อนุโมทนา สาธุการด้วยกันหมด ในวงราชการเมืองไทยเราไม่มีทะเลาะกันเลยก็คืออันนี้เอง คือ เหลือเชื่อ ใครก็เหลือเชื่อ นับแต่นายกเราลงมาก็ยังเหลือเชื่อ ไม่ว่าแต่เขานะ นายกราก็ ยังเหลือเชื่อ พอมาเห็นแล้วหมอบเหมือนกันหมดเลย เรียกว่าเรียบร้อย นี่ละเงิน จำนวนนี้หนุ่พื้นล่างนี้ดีแล้วมีแต่เราจะก้าวเดินต่อไป อันนี้หนาแน่นมันคงแล้ว การติด หนี้ติดสินไม่สงสัยแล้ว นี่ผู้ว่าการพูดเอง เราเป็นที่พอใจคราวนี้ คือที่ว่าผิดคาดผิด หมาย มันเหลือเชื่อ มันพิลึกกึกก็จริง ๆ เรียกว่าทั่วแผ่นดินไทย วงราชการทุกหน่วย มีแต่บอกเหลือเชื่อ แม้นแต่นายกรายังไปเหลือเชื่อตามเขา สุดท้ายก็มายอมด้วยกันหมด ทีนี้ก็เป็นอันว่าเบิกบานละ พื้นล่างของเราดีแล้ว

ที่เอาเพียง ๓ แสนล้านนั้นเอาเท่านี้ก่อน เพราะมันเกี่ยวกับดอก หากว่าเราจะ ขายเมื่อไรก็ได้ เรากะไว้ให้พอเหมาะพอดีกับดอกที่จะจ่ายให้เขา เอาขนาดนี้พอดีว่างั้น เพราะฉะนั้นจึงว่าเหมาะสมมาก จากนั้นจึงได้พูดกันถึงเรื่องที่จะฉลอง ๖๐ ปีของ ธนาคารชาติเรา ซึ่งตั้งมาได้ ๖๐ ปีแล้ว ข้อทั้งหมดก็มาปรึกษาหลวงตานี้แหละ งาน ๖๐ ปีคิดว่าเอาพระสัก ๖๐ องค์ เราก็กามดูสถานที่ที่ทำบุญกุศล ๖๐ ปี จำนวนพระก็มาก ประชาชนก็จะมาก เขาก็บอกว่าพอ แล้วพิจารณาเข้ามามันก็มาลงในจุดศูนย์กลางคือ เอา ๓๐ องค์เหมาะแล้ว เราว่างั้น ไม่ต้องเอา ๖๐ องค์ ๖๐ นั้นเป็นพีคเป็นเกาคความ ครบรอบของธนาคารเรา เอ้า ๓๐ องค์นี่ เป็นพระผู้ให้มงคลแก่ชาติไทยของเรา อยู่จุด ศูนย์กลาง ๓๐ เรว่าอย่างนี้ เอา ๓๐ ลงกันที่ ๓๐

ทีนี้ ๓๐ องค์นี้เราเป็นคนสั่งเองทั้งนั้น ถ้างเราได้สั่งเรียกว่าขึ้นเวทีแล้ว ใครมา ต่อกรมาเลย พูดง่าย ๆ ๓๐ องค์นี้เราจะให้ไปเอาตามพระกรรมฐาน ว่าตรง ๆ อย่างนี้ เลย เราเชื่อพระพุทธเจ้า สาวกของพระพุทธเจ้า สำเร็จมาจากป่าจากเขา ๆ มาประสิทธิ์ ประสาทธรรมให้พี่น้องชาวไทยเราล้วนแล้วตั้งแต่ธรรมมาจากป่าจากเขา ออกจากพระ ทัฬหหรือใจของพระพุทธเจ้าและสาวกทั้งหลายมา ทีนี้พระเหล่านี้เป็นผู้สืบทอดมรดก ของพระพุทธเจ้า ด้วยปฏิบัติทางการดำเนินโดยที่อยู่ในป่าในเขา บำเพ็ญธรรมตลอดมา

เราไม่มีโอกาสที่บรรดาพี่น้องชาวไทยเราจะได้เห็นได้พบท่าน ผู้ที่ท่านมุ่งอรรถมุ่งธรรมจริง ๆ ท่านอยู่ในป่าในเขา ท่านไม่สนใจกับโลกกับสงสาร มีอยู่มากนี่นะ

ที่นี้เวลานี้มีโอกาสอันดีงามของเรา เราจึงถือเอาโอกาสนี้เราจะนิมนต์พระในวกรรมฐานมาทุกแห่ง ให้ได้จำนวน ๓๐ องค์ เราต้องการ ๓๐ องค์ ไม่ว่าอรรถมุต ไม่ว่าจะมหานิกาย เราไม่สนใจกับชื่อ อรรถมุตก็ตาม มหานิกายก็ตาม อันนี้ตั้งไว้เฉย ๆ ผู้มุ่งอรรถมุ่งธรรม นั้นแลคือผู้จะครองธรรม ไม่ว่าคณะไหนชื่อไหนก็ตามผู้นั้นจะครองธรรม เพราะฉะนั้นเราจึงบอกว่าจะรับหมด รับทั้งอรรถมุต มหานิกาย นิมนต์มาวัดละเท่านี้ องค์เท่านี้องค์ รวมแล้วเป็น ๓๐ องค์ ให้พี่น้องทั้งหลายได้ชมคุณงามความดีของท่านที่ท่านครองผ้าแก่นขนุนอยู่ในป่า โลกทั้งหลายก็จะว่าผ้าแก่นขนุนนี้ ผ้าขี้ริ้วห่อมูตรห่อคุณนะ ไอ้โลกกิเลสตัณหาหนามันต้องอย่างนั้น ไม่มีคุณค่ามีราคาอะไร ครีล้าสมัยที่สุด กตถ่างชาติไทยที่สุด ก็คือพระกรรมฐานที่อยู่ในป่านั้นแหละ เป็นความรู้สึกของคนที่หนา ๆ เป็นได้

แม้แต่เราเรียนหนังสือยังมี เราเรียนหนังสือนี้เราก็ไปเรียนเป็นนักเรียนนักกลิ้งเหมือนกันกับพระทั้งหลายเหล่านั้น แต่เวลาที่มีผู้มาพูดพวกนักเรียนด้วยกัน มันก็เป็นนักเรียนด้วยกันมันจะมีผิดมีถูกที่ตรงไหน เขาพูดมาผิดเราก็ขัดเปรี้ยว ๆ ขัดพวกเรียนหนังสือด้วยกัน เอาเยอะนะหลวงตา คือบางรายพูดดูถูกกรรมฐาน ส่วนมากมักจะพูดดูถูกกรรมฐาน เฉพาะผู้ดูถูกกรรมฐาน เราก็เรียนหนังสืออยู่ด้วยกันมันก็แขนซ้ายแขนขวาฟาดกันใช้ไหม ไม่มีใครแพ้ใครชนะเจ็บด้วยกันทุกคน ก็ฟาดกันเลยแหละกับพวกที่เรียนหนังสือนี้ เอาเสียจนขนาดหนักเหมือนกันนะ ยอม ๆ เรา ถ้าพวกเรียนอยู่นั้นที่มีความชมเชยกรรมฐาน ก็เรากางคัมภีร์ไว้นี้จะว่ายังไง ชมเชยถูกต้อง ตำหนิถูกต้องเราไม่ว่านะ ถ้าผิดแล้วเอาเลย อันนี้ก็ตำหนิมาข้าง ๆ คู ๆ ถือแบบอำนาจบาตรหลวงป่า ๆ ถื่อน ๆ ว่าเราเรียนรู้ กลายเป็นนักปราชญ์ราชกวีไปแล้ว เห็นพระอยู่ในป่าในเขาเป็นมูตรเป็นคูไปแล้ว ถ้าเช่นนั้นเราตอบทันทีเลย เอากันเลย

ส่วนผู้ที่ตั้งใจปฏิบัติจริง ๆ ท่านชมเรื่องกรรมฐานเราฟัง เพราะเราเรียนนี้เรียนเพื่อจะปฏิบัติโดยถ่ายเดียวเท่านั้น เราไม่ได้เรียนเพื่อเอายศเอาลาภ เอาอะไร ความมุ่งหวังของเรามุ่งต่อแดนพ้นทุกข์คืออรหัตบุคคล เรียนหนังสืออยู่ฝึงอยู่ในหัวใจตลอด เพราะฉะนั้นใครที่มาตำหนิกรรมฐานจึงได้เอากันเลย นี่แหละให้คนทั้งหลายได้เห็นท่านทั้งหลายได้เห็นพระที่ว่าครีวาล้าสมัยหนักที่สุดในศาสนาหรือในโลกสงสารเรา คือพระที่อยู่ในป่าในเขา ให้ท่านได้ออกมาให้เห็นบ้าง เป็นยังไง ท่านเหล่านั้นเป็นผู้มุ่งอรรถมุ่งธรรม อยู่ด้วยกันมันรู้กันดีพวกกรรมฐานเรา พวกอยู่ในป่าในเขามีแต่ธรรมล้วน ๆ มาพูดกันคำไหนออกแต่ธรรมล้วน ๆ สติสตั้งอยู่ในนี้หมดนะ

นี่เป็นโอกาสอันดีที่พี่น้องทั้งหลายจะได้พบได้เห็นท่านในงานอันนี้ เราจึงเป็นผู้สั่งเอง ให้ไปนิมนต์มา ไม่ว่าธรรมยุตมหานิกายวัดไหนที่ไหนให้ไปเอาวัดละเท่านี้องค์เท่านี้องค์ บวกแล้วเป็น ๓๐ องค์ มารวมกันนี้ นี่ละพี่น้องทั้งหลายทราบ เพื่อให้พี่น้องชาวไทยเราได้เห็นได้ชมพระกรรมฐานที่ท่านอยู่ในป่าสั่งสมธรรมอย่างยิ่ง ได้สายตาคนใครมองไม่ค่อยเห็น ที่นี้ให้ประชาชนได้เห็นเสียบ้าง หลวงตาบัวเป็นผู้ประกาศเอง เพราะหลวงตาบัวเป็นผู้สนิทกับพระกรรมฐานมาตั้งแต่เดิมอยู่แล้ว องค์ไหนเป็นยังงี้ทราบบ้าง นะ แล้วพระจำนวนมากมีแต่มุ่งอรรถมุ่งธรรมเราก็อทราบไปโดยลำดับ เพราะฉะนั้นจึงจะขอนิมนต์ท่านเหล่านี้มา เพื่อให้เป็นสิริมงคลแก่พี่น้องชาวไทยเรา ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่โตมาก

เวลานี้เราตั้งกองมหากุศลขึ้นที่ธนาคารแห่งชาติไทยของเรา ในครบรอบ ๖๐ ปี ให้พระท่านได้มา ๓๐ องค์มาที่นี้ กรุณาทราบตามนี้ และเมื่อมีงานใหญ่ขนาดนี้แล้ว เราควรจะมီးอะไรสมโภชอนุโมทนา ให้เป็นเกียรติยศชื่อเสียงของชาติไทยเรา ก็คือทองคำ ๕๐๐ กิโลนี้ควรจะได้ในวันนี้ เพราะจะได้มอบให้เป็นความสง่างามอย่างยิ่งนะ นิมนต์พระมาแล้ว ทำงานช่วยชาติของเราในวัน ๖๐ ปีนี้แล้ว ยังได้เฉลิมฉลองกันด้วยทองคำตั้ง ๕๐๐ กิโลนี้เป็นที่เหมาะสมอย่างยิ่งนะ กรุณาพี่น้องทั้งหลายให้พากันพิจารณา อันนี้เราจะพยายาม

อะไรที่หลวงตาได้ออกสนามแล้ว พี่น้องทั้งหลายให้ปักใจด้วยกัน ให้ฟังเสียงหัวหน้านะ หัวหน้าพี่น้องทั้งหลายทางฝ่ายศาสนาก็คือหลวงตาบัวเอง เราปักลงตรงไหนขาดสะบั้นไปเลย การที่จะปักลงตรงไหน ทะลุลงตรงไหนจะพิจารณาเต็มหัวใจก่อนเต็มหัวใจแล้วพุ่งเลย อะไรมาผ่านไม่ได้ ขาดสะบั้นเลย ถ้าอะไรที่ขัดข้องต่อธรรม เช่นว่าอันนี้ผิดไม่เล่นด้วยนะ จะไม่ไปเลย ไม่เล่นด้วย เราจะมีแต่ธรรมล้วน ๆ เพราะฉะนั้นเวลาเราออกเวทีแล้วใครก็มา บอกอย่างนี้เลย คำว่าถอยไม่มีเลย เพราะธรรมล้วน ๆ แล้วออก ธรรมปกครองโลกไม่ได้ อะไรปกครองโลก นั้น เราจะเอาอันนี้ออก

ที่เราพูดถึงเรื่องเกี่ยวกับนิมนต์พระเจ้าพระสงฆ์มาในงาน พร้อมทั้งทองคำ ๕๐๐ กิโลนี้ก็พูดเพื่อชาติไทยของเรา เห็นว่าถูกต้องเรียบร้อยแล้ว เป็นมงคลอย่างยิ่งสำหรับงานเรคราวนี้ ไม่บกพร่อง ถ้าได้ทองคำมอบเข้าไปอีก ๕๐๐ กิโลแล้ว เหมาะสมอย่างยิ่งนะ ให้พี่น้องทั้งหลายจำเอาไว้ทั่วหน้ากัน นี่ละเราจะพยายาม เพราะเวลานี้ในนี้ก็ได้อธิบายมาแล้วนี่ ที่นี้ทองคำที่มาในกองกฐิน ๘๔,๐๐๐ กอง นี่เป็นทองคำมาเรียบร้อยแล้ว อันนี้จะรวมเข้ามาหลอมด้วยกันหมด แล้วก็ให้เป็น ๕๐๐ กิโลเลย ส่วนทะเบียนบัญชีเรามีอย่างไร ก็ไม่แยกใช้ไหมมันเข้าใจแล้ว แต่ทองคำเอามา คือเอามาเข้านี้ให้ได้ ๕๐๐ กิโล นี่ละกรุณาทราบตามนี้

โห เรานักไม้ใช้เล่น ๆ นะ เพื่อชาติไทยของเราเนี่ย นักจริง ๆ นักอยู่ภายใน คือเรื่องทั้งหลายจะมาอยู่ในนี้หมด จะพิจารณาเสียเต็มกำลังความสามารถ ที่จะออกมา ให้พี่น้องทั้งหลายปฏิบัติตามแต่ละอย่าง ๆ นี้ออกมาเต็มเหนี่ยว ๆ แล้วออกเลย ๆ ไม่ใช้ส้อมสี่ย้อมหัวหัวชนฝาออกมาเนาะ เราทำอย่างนั้นจริง ๆ เพราะฉะนั้นเวลาออกมาเต็มเหนี่ยวแล้วจึงโบกมือเลย เอ้า ใครเก่งให้เข้ามาความหมายว่าอย่างนั้น คอเขาไม่ขาดคอเราขาดเท่านั้น ให้ถอยไม่มี เป็นอย่างนั้นแหละ เราเอาจริง ๆ ช่วยจริง ๆ คราวนี้ก็ปีกไล่ ๕๐๐ กิโล ยังไงก็ขอให้ได้ตรงจุดนี้ก่อน คือเราจะมอบทองคำแต่ละครั้ง ๆ ไม่เหมือนแต่ก่อน คือแต่ก่อน ๔๐๐ กิโลมอบก็มี คราวนี้จะให้ได้ ๕๐๐ กิโลมอบทีหนึ่ง ๆ ครั้งทีหนึ่ง ๕๐๐ กิโล ครั้งที่สองก็เป็น ๑ ตันเลย ๆ ไปเรื่อย ๆ อย่างนี้แหละ แล้วคราวนี้จะให้ได้ ๕๐๐ กิโลฯ

ใครลืมหิ้วทวด โทศัพท่มือถือนี้มันกวนเหลือเกินนะ เรามองดูตามสถานที่ต่าง ๆ เรายังรำคาญตา นี่แสดงว่าพวกนี้จะเป็นบ้าไปอีกแห่งหนึ่ง เราว่าอย่างนั้นนะ คือมันลืมหิ้วเนื้อลืมหิ้วตัว ไปอยู่ที่ไหนหิ้วอ้อโทศัพท นี่สร้างความยุ่งเหยิงวุ่นวายเข้าอีกมากมาย ผลได้จะมีแคไหนไม่ค่อยเห็นมี มีแต่ความยุ่งเหยิงวุ่นวาย ทำคนให้เห่อให้ลืมหิ้วเนื้อลืมหิ้วตัว นอกจากนั้นก็เข้ามาหาพระ เพราะฉะนั้นวันที่ ๒๗ ที่ผ่านมาเดือนกรกฎานี้ เราเทศน์สอนพระมาจำนวนมากมาย ส่วนมากเป็นกรรมฐาน มาดูเหมือนจะเข้าร่วมพัน เราจึงได้เทศน์ให้ฟังถึงเรื่องข้าศึกของศาสนา แล้วของพระมาโดยลำดับ เริ่มต้นตั้งแต่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ วิดีโอ โทศัพท่มือถือ อันนี้สุดยอดเราบอก นี่เป็นมหากัณฑ์สังหารคอขาดไปเลย โทศัพท่มือถือ จับนั้นจับกับอัสวาทิไหนดก็ได้

ฟังซิเราพูดเป็นธรรม เราไม่มีหญิงมีชาย เข้าใจไหม อย่าคิดว่าเราพูดสูงพูดต่ำ พูดหยาบพูดโลน ธรรมไม่หยาบโลน ตำนานสิ่งที่ชั่วเข้าใจไหม การพูดนี้ตำหนิสิ่งที่ชั่ว เพื่อนำสิ่งที่ดีขึ้นมา โทศัพท่มือถือนี้จับบีบบัณฑิตที่ไหนได้ทั้งนั้น คอขาดเลย เราก็ได้ประกาศให้พระทั้งหลายทราบแล้ว เหล่านี้เป็นเรื่องของโลกล้วน ๆ โลกเขาไม่มีอะไรเสียหาย แต่ธรรมมีเสียหาย เพราะฉะนั้น ใน ๔ อย่างนี้ให้ระมัดระวังกันให้มาก เราก็บอกอย่างนั้น อันนี้เป็นสำคัญที่สุดที่สังหารศาสนาอยู่เวลานี้ จุดสุดท้ายคือโทศัพท่มือถือ เรียกว่า มหากัณฑ์ขั้นสุดยอด พระนี่คอขาดเลยไม่มีอะไรเหลือแหละ นี่ก็ได้ประกาศแล้ววันนั้น

อันนี้ก็มาอีกแล้ว ของใคร โทศัพท่มือถือ เราไม่อยากจะว่าโทศัพท่มือถือ ถ้าว่าโทศัพท่มือถือ นั้นเราจะพูด เข้าใจไหม ของใครลืมหิ้ว โทศัพท่มือถือของใครลืมหิ้วมาเอาไป เราจับอยู่อย่างนี้มือเราก็จะกลายเป็นมือผีนะ เรายีบล่อยวาง เออ มาเอาไป ของใคร เท่านั้นละพอ ต่อไปนี้จะอนุโมทนา

อ่านธรรมะหลวงตามันต์อ้วน ได้ที่ www.luangta.com